

Expetunt
suffragia.

ejus justitia. 2. Quòd animæ purgantes vehementer expetunt subsidia viatorum per opera satisfactoria, aliaque suffragia. Quòd si crudelis haberetur, qui proximum igne fortuito circumventum cerneret, et cum posset, non eriperet: quomodò excusari poterit fidelis, qui, quoad potest, animabus defunctorum in tali necessitate non succurrit? Cogitabo quid mihi tunc fieri vellem, illudque similiter aliis præstabo. Et reddet Deus vicem, quia *miseriordes misericordiam consequentur*: excitaboque alios, qui mihi subsidium ferant, cum illuc pertigero. Quin animæ ipsæ à nobis adjutæ, cum in conspectum Dei venerint, gratas se exhibebunt, pro nobis Deum obsecrando. Denique licèt opus satisfactorium, quod animabus applico, mihi ipsi detraham, quoad effectum satisfactionis; ea tamen spiritualis eleemosyna meritum et caritatem auget, compensatque jacturam. *Sancta ergo et salubris est cogitatio, pro defunctis exorare ut à peccatis solvantur.*

Matt. 5.7.

Gratas
sunt erga
nos.

2 Mac. 12.
46.

INTRODUCTIO SECUNDÆ PARTIS.

DE EJUS SCOPO.

QUONIAM meditationes viæ *illuminativæ*, uti vocant, tres partes continent, nempe *infantiam, prædicationem, et passionem*, seu mortem, Salvatoris, per quas tenditur ad viam *unitivam*, quæ in duabus postremis partibus potissimum à nobis tractatur: in prioribus illis scopus meditantis propositus esse debet, perfecta Christi Domini *Imitatio*. Nam sicut supremus ille Rex atque dux noster *venit in hortum Ecclesiæ militantis*, hunc scilicet mundum, in quo meteret *myrrham* molestiarum et calamitatum, quas ab infantia pertulit, *cum aromatibus* odoriferarum virtutum: proponeret item doctrinam suam, tanto cum affectu ac gustu quasi *favum* mellis comederet, donec tandem vino amoris inebriatus, nudus in arâ crucis expiraret, tanto desiderio amarissimum alioqui passionis calicem exhauriens, quasi *lacte* temperatum ebiberet; ita et nos tanquàm amici carissimi eniti debemus, ut tria hæc et his similia in vitâ nostrâ exprimamus: Ut 1. metamus *myrrham* mortificationis, *cum aromatibus* virtutum, quò, passionibus inordinatis edomitis, puritatem ejus representemus. 2. Mox

Cant. 5. 1.

excellentem ac planè cœlestem ejus doctrinam ruminantes, tanquam *favum* dulcissimum *cum melle* virtutum ejus heroicarum mistum, comedamus. 3. Demùm *vino* perfecti amoris inebriemur, admisto consolationum lacte; ut affectibus terrenis exuti, vel in ipsâ cruce, si Deo ita placuerit, mortem ipsam subire pro ejus amore non reformidemus.

Cùm verò ordinatæ caritatis gradus tres reperiantur, videlicet *inchoatæ*, *proficientis*, ac *perfectæ*: eodem modo in hâc meditationum viâ illuminativæ divisione, tres sunt partes, infantia, prædicationis ac passionis Christi; totidemque fines, ad quos illæ diriguntur: eâ tamen ratione, ut eæ meditationes, quæ de *infantiâ* sunt, ad teneriorem quemdam amorem, tanquàm lac et mel, divinarum consolationum, animos tironum præcipuè, deducant; quò faciliùs deinde ad heroicarum ejus virtutum imitationem excitentur. Neque in hoc triplici fine consistendum; sed conandum insuper, ut Christum verum Deum ac hominem certâ atque integrâ cognitione intelligamus, infinitam *personæ* illius dignitatem, atque inæstimabiles divitiis et gratiæ thesauros penetrantes. Atque ex hac cognitione, *ignis* ille amoris *in meditatione exardescet*, quò ad perfectam ejus imitationem velut inflammati rapiamur; donec in nobis fiat illud, quod S. Gregorius Nyssenus de quovis christiano affirmandum dicebat: ut *christianus* sit *alter Christus*, humilitate, patientiâ, reliquisque virtutibus, quibus illius in nobis formam imprimamus.

*Serm. de
perf. form.
hominis
christian.*

Quod uti meliùs assequamur, perpendendæ nobis erunt, in hisce meditationibus, præcipuæ circumstantiæ. 1. *Personarum*, quæ in eo mysterio sunt, excellentia, et interiores affectus. 2. Earundem *verba* et modus proferendi. 3. Earum *opera*, actiones, virtutesque. 4. Earum *perpersiones* ac tormenta; ut ex singulis fructum aliquem spiritalem ad nos deriveamus, atque horum omnium imitationem, aliosque pios affectus, de quibus initio primæ partis dictum, in nobis excitemus.

*S Ignat.
in Exerc.
hebd. 2
et 3.*

Et hæc omnia in quovis meditationum puncto servanda erunt: sed præcipuè circumstantia personæ, v. g. Christi D. et B. Virginis, consideranda erit, ut illius amorem ac heroicas virtutes et intellectu capiamus, et vitâ ipsâ imitemur. Quod uti meliùs assequi possimus, non parùm conferet prima meditatio, quæ hîc subjicietur de excellentiâ Regis nostri cœlestis, qui nobis ad imitandum proponitur.